

Ved Tolvtiden kom Jægermester Hagen spaserende ned gennem Strøget, nybarberet, rødkindet og glad. Ogsaa han standsede et Øjeblik paa Fortovet for at studere Plakaterne, der var ophængt i et Aviskon-tors Vinduer, og da han læste om Ministerudnæv-nelsen, nikkede han som til officiel Bekræftelse. Udnævnelsen var bleven livlig diskuteret den fore-gaaende Dag i Rigsdagens Korridorer; men forøvrigt havde han lige saa lidt som de fleste andre i den gabende Mængde nogen Forstaaelse af dens Betyd-ning. Han hørte endnu ikke til de indviede. Hans Mandat gav ham foreløbig kun Tilladelse til at færdes i Folketingssalen og at faa Ordet, naar en Sag var uddebateret og Medlemmerne sad i Snapstinget.

Med Stokken bag paa Ryggen gik han langsomt videre og nød det smukke Vejr. Solen skinnede varmt, og i Træerne udenfor Helligaandskirken gjorde Spurve et Spektakel, som om det paany var blevet Foraar.

Paa Amagertorv mødte han Generalkonsul Kolding, som kom gaaende med Hatten i Haanden og lod Solen beskinne sit maskinklippede Hoved. De kendte kun lidt til hinanden, men Generalkonsulen stand-sede ham og fulgte ham endogsaa et Stykke hen ad Gaden for at faa Lejlighed til at fortælle, at hans Kones Brochure »Folkenes Velfærd« nu var bleven oversat ogsaa til russisk og polsk og havde vakt